

101475

Offentlige 23
3.1927

KORT ■ ■ ■ SAGT

Ole Borge, byimmunkontrollør,
h.v. advokat - Oslo.

Offentlige monumenter

Foranlediget av at det i den senere tid er tatt visse initiativer til reising av minnesmerker over falne norske frontkjemper som deltok på tysk side i den annen verdenskrig, melder det seg noen refleksjoner.

Uansett hva som var frontkjempernes motiv for krigsdeltagelse, gjorde vedkommende seg skyldig i straffbart landssvik. At frontkjemperne falt, endrer ikke dette.

Hvis de minnesmerker det dreier seg om er av privat art, reist på privat grunn over konkret navngitte personer, påkaller forholdet neppe samfunnmessig reaksjon. Slekt og venner har en rimelig rett til å minnes sine døde, også om disse døde hadde fellet.

Annerledes stiller forholdet seg når det er tale om å reise minnesmerker på offentlig grunn, i offentlighet og for en generelt beskrevet, ikke navngitt krets, av falne frontkjemper. Såvel plassering på offentlig grunn som offentliggjørelse gjør et slikt minnesmerke til et offentlig monument.

Monumenter reises over personer eller institusjoner samfunnet ønsker å hedre eller til minne om særlig betydningsfulle og minneverdige begivenheter. Det burde være en selvfølge at vårt samfunn ikke ønsker reist monumenter hverken til ære for eller til minne om dem som svek i fedrelandets tyngste tid.

Ole Borge, Oslo